

Enkelte Sogneraad anbefaler, at den Periode paa 5 Aar, hvorover en Persons Ophold skal strække sig, før han erhverver Forsørgelsesret ved Ophold, forkortes (i Reglen til 2 eller 3 Aar).

De Vanskeligheder, som forvoldes af Bestemmelserne om *hvilende Erhvervelse af Forsørgelsesret*, omtales af ca. 60 Sogneraad. Nogle af disse udtaler sig mere eller mindre i Overensstemmelse med de Købstæder, der behandler dette Spørgsmaal (idet de tilraader Afbrydelse af Forsørgelsesret i de Tilfælde, hvor den efter de nugældende Regler er hvilende). Andre nøjes med at paapege Vanskelighederne uden at angive, hvorledes de gældende Bestemmelser ønskes ændrede. Omkring Halvdelen af de paagældende Sogneraad omtaler alene Hjelpekassehjælp, idet de udtaler sig for, at Modtagelsen af denne ikke skal bringe Erhvervelsen af Forsørgelsesret til at hvile, men ikke nærmere angiver, om Forsørgelsesretten ønskes afbrudt eller ikke. Enkelte udtaler sig vel ikke imod at lade Erhvervelsen af Forsørgelsesret være hvilende under Modtagelsen af Hjelpekassehjælp, men dog for, at det Beløb, der efter Loven har denne Virkning, forhejes noget.

Omvendt tilraader omkring 30 Sogneraad en udvidet Anvendelse af Reglerne om hvilende Erhvervelse af Forsørgelsesret. I de fleste Tilfælde tager disse Udtalelser Sigte paa Modtagelsen af Forskud paa Invaliderende, i enkelte andre Tilfælde nævnes ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, Invaliderende eller, i Almindelighed, al Hjælp uden Fattighjælps Virkning.

Besvarelser, der vedrører Spørgsmaalet om *Fordeelingen af Udgifterne*, er afgivet af omkring 70 Sogneraad. Halvdelen af disse beskæftiger sig særlig med Spørgsmaalet om, under hvilke Betingelser en Kommune skal betragtes som Opholdskommune, idet de enten udtaler sig imod den gældende Ordning, hvorefter Personer, der er indlagt paa Stiftelser e. l., vinder Forsørgelsesret i den Kommune, hvori Stiftelsen er beliggende, eller foreslaar, at det Ophold, der begrunder Opholdskommunens Forpligtelse, skal opfylde visse Betingelser med Hensyn til Varighed (f. Eks. 1 Maaned), eller at den Kommune, der overfor tilfældigt nærværende Personer (Besøgende, Vagabonder m. v.) maa bære en Opholdskommunes Forpligtelser, skal frigøres efter et vist Tidsrum, enten ved at Forpligtelsen efter Udløbet af dette Tidsrum overgaar til Forsørgelseskommunen, eller ved, at der ydes fuld Refusion e. l.

Nogle Sogneraad foreslaar ved, Omtalen af Forholdet mellem Opholdskommunen og Forsørgelseskommunen, at Opholdskommunen skal bære alle eller næsten alle Omkostninger, saaledes at Refusion bortfalder helt eller begrænses stærkt, eller at Forsørgelseskommunen skal have en vis Medbestemmelsesret med Hensyn til Forsørgelsen, eller at Opholdskommunen altid skal bære en Fjerdedel af Udgifterne, ogsaa i Tilfælde, hvor der nu ydes fuld Refusion. Nogle Sogneraad gør opmærksom paa Vanskeligheden ved at faa paalidelige og fuldstændige Oplysninger til Bedømmelse af, hvilken Kommune der er Forsørgelseskommune, særlig for rejsende, arbejdssøgende Personer, der mangler de nødvendige Legitimationspapirer.

Kun ganske enkelte Sogneraad udtaler sig for, at Udgifter efter Fattiglovens § 44 skal refunderes.

Ligeledes undtagelsesvis forekommer der Udtalelser, hvori det anbefales, at Staten deltager i Udgifterne ved Fattigunderstøttelsen, eller »at Staten bliver Forsørgelseskommune for hele Landet.«

Enkelte Sogneraad anbefaler, at Hjelpekassernes Udgifter til en vis Grad eller under visse Betingelser gøres til Genstand for interkommunal Refusion,